

Hradec Králové dne 26. 1. 2022

Č. j.: [REDACTED]

ROZHODNUTÍ

Ministerstva životního prostředí o odvolání pan Jána Smoleňa, [REDACTED], ze dne 23. 11. 2021, proti rozhodnutí Správy Krkonošského národního parku [REDACTED] ze dne 3. 11. 2021, kterým byla panu Smoleňovi v souladu s ust. § 87 odst. 4 písm. c) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále také jen „zákon“) uložena pokuta ve výši 100 000 Kč za přestupek podle § 87 odst. 3 písm. n) zákona, který spočíval v porušení ust. § 17 odst. 2 zákona. Konkrétně byl přestupek spáchán tím, že dne 15. 2. 2021 se pan Ján Smoleň pohyboval se skialpovým vybavením na území Krkonošského národního parku, v lokalitě Sněžky a Obřího dolu, v klidovém území Hřebeny východních Krkonoš, mimo cesty nebo trasy vyhrazené orgánem ochrany přírody, způsobil pád laviny, vyvolal nutnost zásahu vrtulníku Letecké záchranné služby, a tím i nutnost pohybu dalších osob v přísně chráněné lokalitě.

Ministerstvo životního prostředí přezkoumalo napadené rozhodnutí včetně předložených spisových podkladů a v souladu s ust. § 90 odst. 1 písm. c) a odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších úprav (dále jen „správní řád“) rozhodlo následovně:

Rozhodnutí Správy Krkonošského národního parku [REDACTED] ze dne 3. 11. 2021 se **mění** tak, že uložena pokuta ve výši 100 000 Kč se **snižuje na částku 80 000 Kč** (slovy: osmdesát tisíc korun českých).

V ostatním se prvoinstanční rozhodnutí potvrzuje.

O d ů v o d n ě n í

Dne 15. 2. 2021 se obviněný Ján Smoleň (dále také „obviněný“, „odvolatel“) spolu s dalším lyžařem vydali sjíždět za pomoci skialpinistického vybavení svahy Obřího dolu. Nejprve sjeli jihozápadní stěnou, po dojezdu k Trkači vystoupali po turistické cestě ke Slezskému domu do Obřího sedla. Odtud se vydali směrem na Luční boudu a na úroveň žlabu Úpička, sjeli jím ke zlomu a znovu se vydali vzhůru, s tím, že obviněný zůstal v pozici níže po svahu, aby mohl

natáčet a fotografovat druhého lyžaře při dalším sjezdu. Následně kolem poledne došlo ke stržení laviny, která oba lyžaře zasáhla; obviněný zůstal zraněn, ale nezasypan a zavolal Horskou službu. Následovala záchranná akce za použití vrtulníku, obviněný byl transportován do nemocnice, druhý, zasypaný lyžař byl neúspěšně resuscitován a zemřel.

Dopisem ze dne 1. 3. 2021 oslovila Správa Krkonošského národního parku (dále jen „správa“) Policii ČR, Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje, s žádostí o ztotožnění osob v souvislosti s lavinou v Obřím dole, k níž došlo dne 15. 2. 2021. Policie přípisem ze dne 3. 3. 2021 Správě sdělila, že věc je šetřena Službou kriminální policie ČR, osobami vyzvednutými Horskou službou z laviny byl pan Ondřej Krákora a pan Ján Smoleň.

Dopisem ze dne 29. 3. 2021 správa oznámila obviněnému zahájení řízení o přestupku na úseku ochrany přírody a krajiny, písemnost obviněný převzal dne 6. 4. 2021. Správa v oznámení vyjmenovala dosud shromážděné podklady řízení, jimiž byly dotaz na Policii ČR, odpověď Policie ČR – ztotožnění osob a zpráva o lavině zpracovaná Horskou službou ČR.

Dopisem ze dne 30. 3. 2021 požádala Policie ČR správu o vyjádření, zda a jakým způsobem prošetřuje případné protiprávní jednání obou uvedených osob, s tím, že policie zvažuje ve věci zahájení trestního řízení. Správa dopisem ze dne 1. 4. 2021 policii odpověděla, že již s obviněným vede řízení o přestupku, a že tato skutečnost nebrání souběžnému vedení trestního řízení. Nastínila úvahu, že se obviněný mohl protiprávního jednání dopustit i jako fyzická osoba podnikající, neboť disponuje živnostenským oprávněním mj. i na průvodcovskou činnost, a že případné zjištění v této věci správa od policie uvítá.

Dne 18. 5. 2021 vydala správa napadené rozhodnutí o přestupku pod č.j. [REDAKCE], jímž byl obviněný uznán vinným z porušení zákazu stanoveného § 17 odst. 2 zákona, jehož se dopustil tím, že se pohyboval v klidovém území Hřebenů východních Krkonoš mimo vyhrazené cesty. Spolu s další osobou způsobili pád laviny, a tím i záchrannou akci spojenou se zásahem vrtulníku a pohybem dalších osob v přísně chráněné lokalitě. Zavinění mělo formu nepřímého úmyslu. Za přestupek správa stanovila pokutu 100 000 Kč, dále uložila povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000 Kč.

Obviněný pan Smoleň se proti rozhodnutí dopisem ze dne 7. 6. 2021 odvolal.

Ministerstvo životního prostředí rozhodnutím o odvolání č.j. MZP/2021/550/863 ze dne 5. 8. 2021 předmětné rozhodnutí zrušilo a věc vrátilo prvoinstančnímu orgánu k novému projednání.

Zásadním důvodem byla zmatečnost části odůvodnění posuzovaného rozhodnutí spočívající v určení lokality, kde k posuzované události došlo.

Správa v úvodu odůvodnění na str. 2 předmětnou lokalitu správně konkretizovala jako žlab Úpička. V další části odůvodnění již název lokality nezmínila, vyjma údaje, že se jedná o klidové území Hřebenů východních Krkonoš (které je značně rozsáhlé). Správa přitom k lokalitě, kde se přestupek stal, vztáhla značnou část svého odůvodnění (srov. str. 3 a 4).

Dále v textu odůvodnění (na str. 3 dole) však správa uvedla, že „Lokalita Velké Studniční jámy, která byla dotčena jízdou na lyžích i hlukovým znečištěním zasahujícího vrtulníku, je místem

např. zimního výskytu a tokanišť tetřívka obecného. Projednávaný přestupek však byl prokazatelně spáchán v lokalitě Úpské jámy (ve žlabu Úpička), která je sice rovněž součástí Obřího dolu, avšak leží poněkud severněji, v poměrně značné vzdálenosti od Velké Studniční jámy. Ta tak nemohla být přestupkem bezprostředně dotčena.

Z předloženého spisu nebylo možno dovodit, zda všechny popsané charakteristiky území (zejména existence zimoviště tetřívka) lze beze zbytku vztáhnout také na území, kde byl spáchán přestupek, tj. na žlab Úpička, resp. celou Úpskou jámu.

Ministerstvo proto zavázalo prvoinstanční orgán, aby v pokračujícím řízení doplnil údaj, zda oblast Úpské jámy, kde se přestupek stal, je zimovištěm tetřívka, a pokud nikoliv, zda mohl mít zásah vrtulníku a záchranná akce obecně dosah až v zimovištích tetřívka. Pokud by správa v tomto ohledu vycházela z odborných podkladů (výňatky z odborné literatury), měla je doplnit do spisu. Následně měla znovu stanovit a odůvodnit pokutu, a to za použití kritérií uvedených v § 37 až 40 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

Ministerstvo také upozornilo správu, že výrok napadeného rozhodnutí nedostatečně popisuje skutek. Bylo v něm uvedeno, že se obviněný pohyboval v klidovém území, avšak absentoval údaj, že se tak dělo mimo vyhrazené cesty. To je přitom podstata zákazu stanoveného v § 17 odst. 2 zákona, a tím i přestupkového jednání. Správa měla v dalším řízení výrok rozhodnutí v tomto smyslu upřesnit.

Dopisem pod [REDAKCE] ze dne 30. 8. 2021 oznámila správa obviněnému pokračování správního řízení o přestupku. V oznámení seznámila obviněného s jeho procesními právy, stanovila mu lhůtu pro vyjádření.

V oznámení uvedla také seznam podkladů založených do spisu ke dni 30. 8. 2021.

Ministerstvo zaznamenalo, že zde nejsou uvedeny odborné podklady (studie), na které správa poukázala ve svém rozhodnutí (výskyt tetřívka – interní studie, článek „Vliv lyžování na přírodu“, článek „S počítačem na krkonošské tetřívky“). Tyto podklady popisují negativní vliv lyžování na horskou přírodu, dokládají výskyt tetřívka obecného v dané lokalitě Obřího dolu, resp. v lokalitě Úpské jámy a doplňují (potvrzují) tak odborné znalosti o území, ekologických nárocích chráněných druhů, poznatky o vlivech daného typu činnosti na přírodní složky nebo ekosystém, ze kterých správa při své činnosti vychází.

Nejedná se o doklady, které by se bezvýhradně vztahovaly k posuzovanému přestupku, konkrétně hodnotily posuzovanou protiprávní činnost (specifikovaly a kvantifikovaly ohrožení, poškození přírody), z předloženého odvolání vyplývá, že jsou obviněnému známy.

Obviněný pan Smoleň svých procesních práv nevyužil, k věci se dále nevyjádřil.

Správa uzavřela případ rozhodnutím [REDAKCE] ze dne 3. 11. 2021, jímž byl obviněný uznán vinným z porušení zákazu stanoveného § 17 odst. 2 zákona, jehož se dopustil tím, že se pohyboval v klidovém území Hřebeny východních Krkonoš mimo vyhrazené cesty. Spolu s další osobou způsobili pád laviny a tím i záchrannou akci spojenou se zásahem vrtulníku a pohybem dalších osob v přísně chráněné lokalitě. Zavinění mělo formu nepřímého úmyslu. Za

přestupek správa stanovila pokutu 100 000 Kč, dále uložila povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000 Kč.

V odůvodnění správa popsala skutkový děj, zrekapitulovala průběh řízení o přestupku a uvedla výčet shromážděných podkladů řízení. Za hlavní důkazy označila zprávu Horské služby a následné ztotožnění obviněného Policií ČR. Správa uvedla, že další možné důkazy (např. popis události Leteckou záchrannou službou) by byly nadbytečné, neboť by se shodovaly s tím, co je uvedeno ve zprávě Horské služby.

Správa uvedla, že příroda a životní prostředí patří mezi nejdůležitější hodnoty, které naše společnost chrání. Uvedený přestupek je významným porušením a ohrožením uvedeného zájmu. Správa popsala charakter klidového území Hřebeny východních Krkonoš, kde je zakázáno se pohybovat mimo cesty nebo vyhrazené trasy (§ 17 zákona), a to s důrazem na jedinečnost lokality, kde byl přestupek spáchán. Daná lokalita je výjimečná tím, že se v ní příroda vyvíjela po tisíciletí za jiných podmínek, než v ostatních částech Krkonoš. Zásadním faktorem pro vývoj živých a neživých částí přírody je v tomto místě výška a rozložení sněhové pokrývky. Její narušení představuje zásah do přirozeného vývoje lokality, neboť byly změněny poměry v ní. Nad to nehodou obviněného byla vyvolána záchranná akce spojená s hlukovým zatížením a odvátím sněhu z povrchu země a porostů. Důsledkem je rušení zimující fauny a negativní vliv na vegetaci; konkrétní doklad tohoto konstatování by mohl doložit znalecký posudek, k jehož pořízení správa nepřistoupila s tím, že doložení konkrétní újmy není předpokladem odpovědnosti za přestupek, postačí, že k protiprávnímu jednání došlo. Správa posoudila společenskou škodlivost jednání jako vysokou.

Správa dále vedla, že lokalita je zimovištěm a tokaništěm tetřívka obecného, jenž je velmi citlivý k jakémukoliv rušení, zejména během zimy. V dotčené lokalitě se vyskytují i další chráněné druhy ptáků – kriticky ohrožený sokol stěhovavý, silně ohrožený sýc rousný a dále datel černý (všechny vyjmenované druhy jsou předmětem ochrany ptačí oblasti Krkonoše). Správa na základě odborných studií uvedla, že hluk má nepříznivé dopady na ptáky (na jejich vzájemnou komunikaci), zvyšuje jejich stres a zvyšuje riziko predace.

Správa se zabývala i subjektivní stránkou přestupku a uvedla, že obviněný jednal v nepřímém úmyslu, tedy vědomě, s cílem získat výjimečný zážitek, nedostupný těm, kdo respektují zákonná omezení. Věděl, že může způsobit (škodlivý) následek, k němuž je však lhostejný, a že za jeho chování hrozí trest.

Správa dále vyhodnotila možné okolnosti vylučující protiprávnost. Odmítla úvahu o jednání obviněného v krajní nouzi (o té by bylo možno uvažovat jedině v souvislosti se vzniklou situací vyvolanou protiprávním jednáním obviněného). Konstatovala neexistenci okolností vylučujících protiprávnost a také polehčujících okolností.

V pasáži věnované výši pokuty správa uvedla, že jednání, kterého se obviněný dopustil, hodnotí zcela negativně. Jedná se o přestupek s vysokou horní hranicí sankce, tedy vysoce závažný. Jiný druh trestu než pokuta nepřipadá v tomto případě v úvahu. Správa zdůraznila, že se přestupek odehrál v nejpřísněji chráněné lokalitě, podtrhla význam chráněného zájmu (ochrana přírody a životního prostředí jako společensky nejvýznamnějších hodnot), vycházela také ze způsobu spáchání přestupku. V neposlední řadě správa přihlédla k zavinění ve formě úmyslu (vědomé,

záměrné jednání). Vzhledem k uvedeným skutečnostem správa považuje stanovenou pokutu za přiměřenou. Správa konstatovala, že neměla možnost přihlídnout k majetkovým poměrům obviněného, neboť on sám v tomto ohledu nic neuvedl, nedoložil.

Proti tomuto rozhodnutí se pan Smoleň dopisem ze dne 23. 11. 2021 odvolal. Poukázal na to, že se v dané věci odvolal již proti původnímu rozhodnutí správy [REDAKCE]. V odvolacím řízení ministerstvo vyzvalo správu k doložení výskytu tetřívka v dané lokalitě odbornými studii a vyzvalo ho k řádnému odůvodnění výše pokuty v souladu s § 37 - § 40 zákona o přestupcích.

Odvolatel namítá, že v odůvodnění výše pokuty neshledal žádný posun oproti původnímu rozhodnutí, a proto trvá na svých námitkách proti odůvodnění výše pokuty uplatněných v předchozím odvolání ze dne 7.6. 2021.

K otázce doložení výskytu tetřívka v dané lokalitě odvolatel pokazuje na to, že již v předchozím řízení zpochybňoval relevanci některých odborných článků a studií z důvodu přílišné obecnosti a nepřiléhavosti k dané lokalitě a k dané situaci. Obdobně je tomu i v případě doplněného článku „S počítačem na krkonošské tetřívky“, který pojednává o počítačových modelech výskytu vhodných habitatů tetřívka, nikoliv o jeho skutečném, doloženém výskytu tohoto druhu. Uvedený podklad tak dle odvolatele podporuje spíše jeho tvrzení, že reálný dopad posuzované události je mnohem menší, než se snaží prvoinstanční orgán dokázat s cílem uložení maximální pokuty.

Odvolatel uvádí, že si je vědom svého protiprávního jednání, je připraven za něj přijmout trest ve formě pokuty vyměřené na základě objektivně prokazatelných faktů.

Odvolání spolu se spisovým materiálem bylo dne 1. 12. 2021 postoupeno Ministerstvu životního prostředí. Ministerstvo nejprve ověřilo, že odvolání je včasné a přípustné, následně přezkoumalo napadené rozhodnutí a související spisový materiál. Vycházelo při tom z následujících ustanovení:

Podle ustanovení § 17 odst. 1 zákona „*Klidová území národního parku jsou území s omezeným pohybem osob z důvodu umožnění nerušeného vývoje ekosystémů nebo jejich složek, které jsou citlivé na nadměrný pohyb osob a zranitelné vlivem rušivých vlivů s ním spojených.*“

Podle ustanovení § 17 odst. 2 zákona „*V klidových územích národního parku je zakázáno pohybovat se mimo cesty nebo trasy vyhrazené orgánem ochrany přírody, s výjimkou vlastníků a nájemců pozemků při vstupu na jejich pozemky, členů základních složek integrovaného záchranného systému, obecní policie, ozbrojených sil České republiky, Celní správy České republiky, Vězeňské služby České republiky, pracovníků dalších orgánů veřejné moci, pracovníků odborné organizace státní památkové péče, pracovníků veterinární služby, pracovníků správců vodních toků a provozovatelů vodovodů a kanalizací, energetických soustav, ropovodů, produktovodů a veřejných komunikačních sítí při plnění jejich úkolů. Při vyhrazení cesty nebo trasy může orgán ochrany přírody stanovit podmínky týkající se rozsahu, způsobu a času pohybu na této cestě nebo trase.*“

Podle ustanovení § 87 odst. 3 písm. n) zákona „Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že vykonává ve zvláště chráněném území, označeném smluvně chráněném území, evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti činnost zakázanou nebo vykonává činnost, pro kterou je vyžadován souhlas orgánu ochrany přírody, bez tohoto souhlasu,“

Podle ustanovení § 87 odst. 4 zákona „Za přestupek lze uložit pokutu do (...) 100 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 3.“

Klidové území KU02_KRNAP–Hřebený východních Krkonoš bylo stanoveno opatřením obecné povahy ministerstva životního prostředí, oznámeným veřejnou vyhláškou č. j. MZP/2020/620/905 dne 21. 5. 2020, s cílem ochránit citlivé přírodní fenomény, které jsou předmětem ochrany národního parku, před poškozením nadměrnou návštěvností. Klidové území se nachází v SV části KRNAP podél česko-polské hranice a zahrnuje primární bezlesí nad horní hranicí lesa a na něj navazující plochy horských lesů. Jeho výměra činí cca 4 093 ha. Součástí klidového území nejsou enklávy Luční boudy, Výrovky a vrcholu Sněžky.

Dále ministerstvo vycházelo ze znění opatření obecné povahy vydaného Správou Krkonošského národního parku ze dne 15. 12. 2020 č. 8/2020, kterým se v klidovém území KU02_KRNAP – Hřebený východních Krkonoš vyhrazují trasy k pohybu osob.

Za zásadní důkaz přestupkového jednání považuje ministerstvo velmi podrobnou zprávu Horské služby o lavinové nehodě ze dne 15. 2. 2021, v níž je detailně popsán a graficky znázorněn pohyb skialpinistů v terénu a následné nehody (včetně časových a místních souvislostí), je zde osvětlena problematika lavinového nebezpečí a bezprostřední příčiny uvolnění laviny.

Ministerstvo se nejprve zabývalo znaky objektivní stránky přestupku: jednáním, následkem a příčinnou souvislostí mezi nimi. Na základě obsahu spisového materiálu má ministerstvo za prokázané, že obviněný se pohyboval se skialpovou výbavou dne 15. 2. 2021 na území Krkonošského národního parku v klidovém území Hřebený východních Krkonoš, v lokalitě Sněžky a Obřího dolu, konkrétně ve žlabu Úpička, a to mimo cesty nebo skialpové trasy vyhrazené citovaným opatřením obecné povahy. Tím se dopustil přestupkového jednání. Zákonem předvídaným následkem přestupku je již samotná zakázaná přítomnost osob v klidovém území mimo vyhrazené cesty (porušení zájmu společnosti na tom, aby klidové území zůstalo nerušené pro citlivé a zranitelné ekosystémy). V daném případě pohyb osob navíc vyvolal pád laviny a následně záchrannou akci s asistencí vrtulníku.

Klidový režim oblasti byl stanoven mimo jiné s ohledem na druhy citlivé k vyrušování, které zde hnízdí a zimují. K vyrušování dochází rovněž při pouhém pohybu osob, provozujících zde letní či zimní aktivity, v blízkosti zimovišť nebo hnízdišť těchto druhů (z tohoto důvodu byl také v předmětné oblasti pohyb osob vyloučen). V daném případě byl celkový dopad umocněn zásahem vrtulníku, jehož rušivý vliv je výraznější než rušivý vliv způsobený pohybem lyžaře, a liší se i svým dosahem (lokální vliv v případě lyžaře, dotčení širšího území v případě vrtulníku). Je známo, že jednorázová vyrušení (zvláště opakovaná) v jinak klidné oblasti mají významnější dopady než rušení kontinuální.

V první řadě se jedná o dotčení lokality tetřívka obecného (zvláště chráněný druh a předmět ochrany ptací oblasti Krkonoše), který se dle odborných studií a pozorování nachází také v blízkosti Úpské jámy (lokalita posuzovaného přestupku). Tetřívek je mimořádně plachý, a pouhé jediné vyrušení může zásadně ohrozit jeho přežití při zimování (zimuje pod sněhem, vlivem vyrušení a následného stresu může opouštět úkryt a ztrácet energii, stát se úlovkem predátorů, vyhladovět apod.), nebo úspěšné rozmnožování (tetřívci se rozmnožují nejčastěji právě v období březen – květen). Obecně i mírná úroveň rušení zimními aktivitami, např. pohybem lyžařů ve volném terénu, vyvolává u vyplašených ptáků chronický stres s následnými dopady na jejich zdravotní stav, včetně zvýšené mortality, tetřívci se stávají i častější kořistí predátorů. (Nejen) v Krkonoších je přitom pozorován značný úbytek populace tetřívka v období 2001–17. Plocha výskytu druhu je nedostatečná a stále se zmenšuje (ubývá stanovišť, kde tetřívci nejsou rušeni; území je silně fragmentováno). Přitom zachování životaschopné populace tetřívka v Krkonoších je klíčové pro přežití druhu v celé ČR. Jedním z významných aspektů a rizikových faktorů jsou právě zimní aktivity, provozované v nepřístupných částech národního parku. Správa jmenovala i další dotčené druhy, z nichž ministerstvo poukazuje na kriticky ohroženého sokola stěhovavého, který v předmětnou dobu v dané lokalitě hnízdí.

Klidový režim oblasti má rovněž zaručit nerušený vývoj citlivých a zranitelných ekosystémů. Jedná se o arкто-alpínskou tundru, která představuje unikátní ekosystém nadnárodního významu, relativně nedotčený činností člověka, s významným zastoupením prioritních naturových stanovišť, endemických druhů a glaciálních reliktních, i tvarů a jevů neživé přírody. Ledovcové kary, v Krkonoších zvané jako jámy, patří do květnaté tundry s vysokou druhovou rozmanitostí. Právě přirozené podmínky jsou pro výskyt a vývoj zdejších společenstev klíčové. Skialpinistické (i další zimní nebo letní) aktivity v tomto nepřístupném území ovlivňují diverzitu vegetace ve smyslu ubývání vzácných a specifických druhů ve prospěch všeobecných a běžně se vyskytujících druhů (každé jednotlivé narušení významně přispívá k tomuto kumulativnímu vlivu). Sjížděním svahu ledovcového karu přitom došlo k dotčení přirozených podmínek ekosystému ledovcového karu, zejména dotčením přirozeného a charakteristického utváření sněhové pokrývky. Její rozložení, výška, a další faktory hrají významnou roli pro výskyt a vývoj zdejších společenstev. Odvolatel tedy přispěl k ovlivnění a potenciálnímu narušení celého ekosystému, citlivého k vnějším vlivům.

Z výše uvedeného je zřejmé, že popsané dopady měly význam nejen samy o sobě, ale především přispěly k celkovému kumulativnímu vlivu daného typu činnosti na předmětné území i jeho jednotlivé přírodní složky.

Nezákonné jednání bylo nežádoucím zásahem do prostředí chráněných druhů a přirozených podmínek společenstev ledovcového karu. Zjišťování skutečného „rozsahu škod“ opatřováním fyzických důkazů a průzkumem lokality (odvolatel namítá obecnost a nepřiléhavost uváděných studií ve věci výskytu tetřívka v místě nehody a zveličování dopadů jednání na životní prostředí) by bylo v daném případě nereálné (jde o velice citlivou oblast, svah je strmý a obtížně přístupný), a pro závěr, že přestupkové jednání bylo závažné, není nezbytně nutné. Podstatou přestupkového jednání je, že se odvolatel dopustil zakázané činnosti, přičemž důsledky tohoto jednání bylo možné jednoznačně vyvodit a popsat. Zejména rušení je takovým typem vlivu, který nelze reálně prokázat a kvantifikovat, přičemž je nepochybné, že k němu došlo (už ze samotné existence rušivého vlivu v citlivé oblasti). Stejně tak výše popsaným způsobem odvolatel přispěl k narušení režimu ledovcového karu (vzhledem k dotčení přirozených

sněhových podmínkách, s nimiž souvisí celý citlivý ekosystém). Závěry o nepříznivých vlivech v daném případě vyplynuly z odborných znalostí o území, ekologických nárocích chráněných druhů, a z poznatků o vlivech daného typu činnosti na přírodní složky nebo ekosystém jako celek. Materiální stránka přestupku (tedy jeho společenská škodlivost) je dostatečně zřejmá z popsaných souvislostí.

Pan Smoleň ve svém odvolání (a námitkách uplatněných v odvolání ze dne 7. 6. 2021) rozporuje zejména výši uložené pokuty, která je nepřiměřená závažnosti jednání (pohyb na lyžích mimo značenou cestu), a to ve srovnání s jinými možnými způsoby jednání (např. těžba dřeva, provoz těžké techniky, vypouštění chemikálií apod.). Dopady na životní prostředí jsou zveličovány za účelem odůvodnit výši pokuty. Přitom je argumentováno výčtem chráněných druhů, ti se však vyskytují na celém území KRNAP i mimo něj, takže by mohl být využíván jako univerzální důvod pro udílení maximálních pokut za jakýkoliv prohřešek.

Odvolatel také namítl, že není zřejmé, jak se správa dobrala k maximální výši pokuty 100 000 Kč, když si lze představit mnohem závažnější porušení zákona.

Ministerstvo posoudilo námitky ve věci výše pokuty jako důvodné, k úpravě (snížení) výše pokuty přistoupilo z následujícího důvodu:

Jedná se o první známé porušení zákona odvolatelem, odvolatel uznal své pochybení, a vyjádřil nad svým činem lítost. Ministerstvo také nepovažuje za bezvýznamné, že k zásahu vrtulníku, jehož rušivý vliv měl na celkovém dopadu podstatný význam, došlo sice následkem úmyslného a vědomě nezákonného jednání odvolatele, odvolatel však situaci, kdy došlo k pádu laviny, on byl zraněn a jeho společník lavinou zasypán, zcela jistě neplánoval; řešení této nastalé situace (v podstatě jediné možné) nebylo už v jeho možnostech jakkoliv ovlivnit. Tato skutečnost nemůže být důvodem ke zproštění odpovědnosti za přestupek, neboť tento „stav nouze“ vznikl zaviněním odvolatele; podle ministerstva je ovšem také důvodem pro uložení nižší sankce. Ministerstvo souhlasí se správou, že společenská škodlivost a nežádoucí následky jednání jsou významné, neodpovídají však okolnostem pro uložení pokuty v maximální možné výši (lze si představit jednání škodlivější, jež přímo způsobí rozsáhlé a závažné poškozující důsledky).

Při stanovení výše pokuty se ministerstvo řídilo ust. § 2 odst. 4 správního řádu (zásada legitimního očekávání), tj. požadavkem, aby správní orgán v obdobných případech postupoval obdobně, s obdobnými závěry.

S odkazem na obdobné případy byla pokuta upravena na částku 80 000 Kč.

Tuto částku považuje ministerstvo za adekvátní charakteru, rozsahu a všem okolnostem trestaného přestupku. Pokuta naplňuje nejen svoji výchovou, ale i restriktivní stránku vůči odvolateli, tj. odradit ho od opakování protiprávní činnosti, nezanedbatelně zasáhnout do jeho materiálních poměrů.

Pokuta musí plnit také výchovnou úlohu vůči dalším subjektům (osobám), které se uvedené činnosti (pohyb na lyžích, sněžných skútrech v klidové oblasti Krkonoš mimo vyhrazené cesty a trasy) stále dopouštějí. Ani v tomto smyslu nemůže být zanedbatelná, měla by takové osoby od uvedené činnosti odradit.

Je třeba zdůraznit, že uvedená lokalita je vzhledem ke svému charakteru (příkré skalnaté svahy) riziková z hlediska možných úrazů, což ve svém důsledku zvyšuje ohrožení dané chráněné lokality jako takové (nutné záchranné zásahy s použitím techniky – sněžné skútry, vrtulník, zvýšený pohyb osob, apod.).

Ministerstvo pro úplnost ještě k námitce odvolatele ve věci výskytu a ohrožení tetřívka obecného shrnuje, že tato otázka je podrobně vysvětlena výše v textu, konkrétní rozsah škod způsobený popsáním protiprávním jednáním, s ohledem na typ vlivu a umístění lokality, nelze blíže určit.

Ostatní námitky odvolatele uplatněné v podání ze dne 7. 6. 2021 byly řádně vypořádány v rozhodnutí ministerstva č.j. MZP/2021/550/863 ze dne 5. 8. 2021, ministerstvo se k nim již nebude vracet.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu).

Ing. Libor Hejduk
ředitel odboru výkonu státní správy VI
podepsáno elektronicky

Rozdělovník

Obdrží:

Ján Smoleň, nar.

Na vědomí (po nabytí PM)í:

Správa Krkonošského národního parku, Dobrovského 3, 543 01 Vrchlabí + spis